

ટૂંકે સ્થાનિક કાર્યકરોને ગણના લોપાય છે સમસમી રહે અંદરથી મનમાં કોપાય છે સૌપાય છે માલ ખરીદીનો ને રોપાય માંડવા મૂળ નથી ઊંડા જેના એવા બારાતુ થોપાય છે ('બ્લેક'ની ટિકીટવાળા)

આ નગરની, આખ, ફસાખ, 'બાંકડા-નગર'ની - આગ્રહ-દુરાગ્રહ - નવી ઓળખ... પૂતના-પ્રેમ... (મનપા-ગ્રાંટ વાપરો) (અડવાણી-ટિકીટ)

ચિંતન
આવન ચિંતન કાર્યકરોને ગણના લોપાય છે સમસમી રહે અંદરથી મનમાં કોપાય છે સૌપાય છે માલ ખરીદીનો ને રોપાય માંડવા મૂળ નથી ઊંડા જેના એવા બારાતુ થોપાય છે ('બ્લેક'ની ટિકીટવાળા)

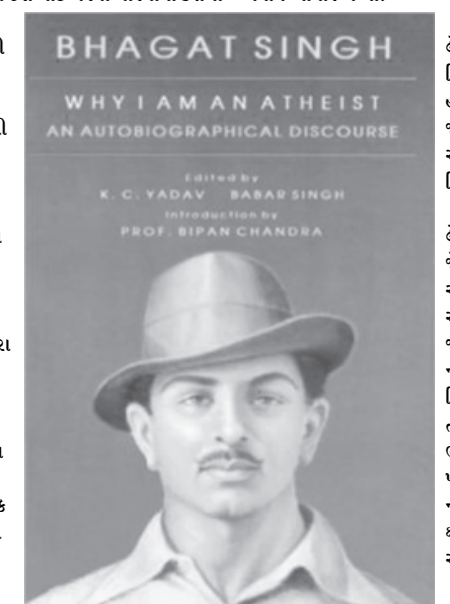
સુચિચાર
સંકલનને પદ્યરમણી પસાર થઈ જા, વ્યક્તિત્વ ભલે ના રહે ઓવસ થઈ જા, માની લીધું સંસાર છે સાગર જેવો, ખારાશ વધે હદથી તો સગરસ થઈ જા - અનિલ શાસ્ત્રી

બોધ કથા
જીવનમાં પ્રાર્થનાનું મૂળ જ મહત્ત્વ છે. નિયમિત-એક જ સમયે-સમર્પિત થઈ કહેલી પ્રાર્થના ઇશ્વર સુધી જરૂર પહોંચે છે. પ્રાર્થના-પૂજા-પાઠના નિયમમાં સ્થાન-કેળવણી જેવા વિષયો ન હોય...

તેમણે સ્વયં પોતાના મનમાં ઉઠેલા પ્રશ્નોની આંતર ખોજ કરી અને પરિણામ સ્વરૂપ દીર્ઘ લેખ લખ્યો એ હું નાસ્તિક કેમ છું? અથવા મેં નાસ્તિક ક્યો છું? અથવા વ્યાહ આઈ એમ એન એથીસ્ટ?

૨૩ માર્ચ ૧૯૩૧ હિન્દોસ્તાં ના અતીત ની એક ગવં ભરી શણ...ફંસી ના ગાળિયા ને માથૂકો ની જેમ ચૂમી ને ફના થઈ ગયેલા નોજવાનો, લાહોર ની ગલીઓ માં સળગતી મશાલો અને એ રાતો ને ધુજાવનારી ઈન્કિલાબ જિંદાબાદની ચીસો ! ભગત સિંહ, સુખદેવ અને રાજ ગુરુ દેશના હીરો હતા, સપુત હતા, શહીદ હતા ... રાવી નદીના પાણીમાં જિંદગી ફેંકી દેશ માટે મરવા મારવાની કસમો ખાનારા, જલિયાવાલાની લોહી ભીની માટી મુઠ્ઠી માં ભીસી વતન પરસ્તીના ગીતો ગાનારા, જિંદગી અને મોતની સરહદ પર વતન ને તેની ગર્વિતા ને દિલોજાનથી ચાહનારા જાંબાજ હતા!

તેવું તેમનું કેહવું છે અને ત્યાં લગી તેઓ બીજાઓ નું અનુકરણ માત્ર કરતા પણ પછી અધ્યયન તરફ વળ્યા. દરેક વસ્તુને તર્કની કસોટી પર ચડાવવા લાગ્યા અને ધીમે ધીમે તેમના વિચાર અને વિશ્વાસ પરિવ્રુત્ત થવા લાગ્યા હિસા ના આકર્ષણ નું સ્થાન ગંભીર વિચારો એ લીધું, રહસ્ય વાદીતા અને અંધવિશ્વાસ દુર થતા ગયા અને યથાર્થ આધાર બન્યો.

કેટલાકને મન ભગતસિંગ કેવળ એક ઝનૂની અને અવિચારી ક્રાંતિકારી છે કેમ કે અત્યારે સુધી આ બહુ આધારી વ્યક્તિ નો ક્રાંતિકારી-વૃત્તિનો આધારમ જ આધાર માં લોકનિય થયો છે પણ નાની ઉંમર માં ક્રાંતિકારી-વૃત્તિ માં જોડવા સાથે સાથે તેમણે પુષ્કળ અધ્યયન કર્યું હતું. ભગત સિંહ ની જેલ ડાયરી વિષે આ જ કોલમ માં ચર્ચા થઈ ચુકી છે. સચોટ તર્ક અને તીવ્રતમ બુદ્ધિમતા ના આધાર પર ભગત સિંહ ની સમગ્ર વિચાર ધારા ઉભી છે. પહેલે જાંયા, પરમા ફિર માના!

ભગતસિંહના હિસા અંગેના વિચારો પણ આ લેખમાંથી મળી રહે છે. તે સમયે કોંગ્રેસીઓને ગાંધી વિરોધી લાગતા આ માણસ ના લખાણ વાંચ્યા નહિ હોય. તેઓ લખે છે, હિસા ત્યારે જ યોગ્ય છે જ્યારે કોઈ વિકટ સ્થિતિ આવી પડે. (અન્યથા) અહિંસા તમામ જન આંદોલનો નો અનિવાર્ય સિંધાંત હોવો જોઈએ.

યથાર્થ વાદ કે વાસ્તવિક વાદ માં માનતા ભગતસિંગ સ્વયં નાસ્તિક હતા અને તેમની નાસ્તિકતા કોરી કલ્પના ન હતી. તેમણે સ્વયં પોતાના મન માં ઉઠેલા પ્રશ્નોની આંતર ખોજ કરી અને પરિણામ સ્વરૂપ એક દીર્ઘ લેખ લખ્યો એ હું નાસ્તિક કેમ છું? અથવા મેં નાસ્તિક ક્યો છું? અથવા વ્યાહ આઈ એમ એન એથીસ્ટ?

કદાચ કોઈ બંધ કમરામાં કોઈ શાંત રાતે ટેબલ લેખના અજવાળામાં લખવું સહેલું હોઈ શકે પણ જેલની યાતનાઓ વખતે, નાગી પીઠ પર પડતા ચાબુક વખતે ઈશ્વર યાદના આવે એવું બને ખરું? અને ભગત સિંગ પોતાની જ પરીશા માં પાસ થઈ જાય છે - તેમની નાસ્તિકતા કોઈ બૌદ્ધિક દંભ નહતો. કેમ કે આફતના સમયમાં એક સામન્ય વિશ્વાસ ને હુકરાવો કઠીન બની જાય છે, અહંકાર તૂટી જાય અને ઈશ્વર અંતિમ સહારો દેખાય પણ ભગતસિંહ નાસ્તિકતાના ચરમ પર પહોંચે છે, મને ખબર છે જે શણે ફંસીનો ફંદો મારે ગળે લાગશે ને નીચેનો તખ્ત હટશે એ પૂર્ણ વિરામ હશ, અંતિમ શણ હશે પછી કોઈ સ્વર્ગ કે નર્ક નથી બસ એક અંત - ગૌરવશાળી અંત!

મેં નાસ્તિક ક્યો છું? - ઇ કોફી હાઉસ

શરૂઆતના દિવસો માં જ્યારે ભગતસિંહ રોમેન્ટિક આદર્શવાદી ક્રાંતિકારી હતા તેઓ આગળ લખે છે, હું એવા વહેમમાં નથી કે મારામાં માનવીય કમજોરીઓ નથી કેમ કે હું મનુષ્ય છું અને એ થી અધિક કંઈ જ નહિ અને પછી તેઓ એક અંકાર શુન્ય ધરતી પર થી એ ઈશ્વર નું આકાશ માપે છે.

દેશનો વિકાસ માપવા શું ઉપયોગમાં લેવાય છે?

ભારતની અર્થવ્યવસ્થા
(૧) કોઈ પણ દેશનું જીવનસ્તર શાના પરથી જાણી શકાય છે? (અ) ગરીબીના પ્રમાણથી (બ) માથાદીઠ આવક પરથી (ક) રાષ્ટ્રીય આવક પરથી (ડ) બેરોજગારીના દરથી

મુન્યુ-૧૨ નવે. ૧૯૪૪
ભૂમીન રીયર-અમેરિકન ભૌતિકશાસ્ત્રી, ૧૯૭૬માં નોબેલ પારિતોષિક વિજેતા
● ૨૨ માર્ચ, ૧૯૩૧ રોબર્ટ એન્ડયુઝ મિલીકન-અમેરિકન ભૌતિકશાસ્ત્રી, ૧૯૩૬માં નોબેલ પારિતોષિક વિજેતા

વ્યક્તિત્વ નિર્માણનું પહેલું ચરણ જ્ઞાન છે, જ્ઞાનની સાધના જ જીવનને નવો નિખાર આપી શકે
હું જ દષ્ટિ, હું જ દર્પણ ને ડગર પણ હું જ છું, હું જ દર્પણ, હું જ પડો ને નજર પણ હું જ છું કોણ કોને આંતરે ને કોણ કોને છતરે?, હું જ ચરણો, હું જ ભેડી ને સફર પણ હું જ છું.

ખજાનો
ડૉ. અનિલ પટેલ

લાગણીનો મેળો
- રસિક વાળાંદ નિર્મલ

વિવિધ
(આ સપ્તાહમાં આવતા વિદ્યાના વૈજ્ઞાનિકોના જન્મદિવસ)
● ૨૧ માર્ચ, ૧૯૩૨ વોલ્ટર ગિલ્બર્ટ-અમેરિકન બાયોલોજિસ્ટ, ૧૯૮૦માં નોબેલ પારિતોષિક વિજેતા

સ્પર્શમણિ : જીવન એ અંધારો કૂવો નથી અથવા તો વાવાઝોડાના પવનની પેઠે ગમે તેમ ઊડી આવતો ઝંઝવાત નથી. જીવનની આકારમાં આકરી કસોટીમાં અને તેના પૂર્વગામમાં જીવનને એકધારે વણાટ સર્ગણપણે વણાવ્યું જતા હોય છે એવી રીતે સર્ગણ પટે વણાવાને કાજે જેવા પ્રસંગોમાં જીવને મૂકવું મટે તેવા પ્રસંગોમાં તે મૂકાતો જતો હોય છે. પ્રત્યેક પ્રસંગમાં જીવનના ઘડતર કાજેના હેતુ હોય છે.